

זכרון תורת משה

אכסניה לתורה וחסידות

יו"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב
מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זצוקללה"ה זיע"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

פרשת שופטים
ב' אלול תשפ"ג
גליון תתקכ"ב

זמני כניסת ויציאת השבת

ר"ת	מוצ"ש	הדה"נ	בני ברק
8:34	8:00	7:00	
8:36	7:57	6:44	ירושלים
9:01	8:49	7:32	בארא פארק

דברי תורה

ממורינו הגה"צ אב"ד
דקהלתינו שליט"א

עניני נישואין

הנה כי כן גם אצל הגויים יש ענין של נישואין, ולהוליד בנים ומקיימן את העולם כהבאם דורות של בני אדם שהם עיקר ישובו של עולם, אמנם אין להם שום קיום מצוה בזה, וכל כולו מעשה גשמי לצורך הנאתם וטובתם הוא, ואין לו בזה שום קיבול שכר, משא"כ יהודי כשעושה כל זה, הרי שאצלו הוא מצוה ומקיים בזה ציווי הבורא ית"ש, ושכרו מובטח לו על המעשה הטוב אשר עשה.

וי"ל עפ"י מ"ש רבי חנינא בן עקשיא אומר רצה הקב"ה ליכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצוות, וכבר עמדו בזה קדמאי כביאור המאמר, שהרי לכאורה אם היה רק כמה מצוות בודדות היה קל ביותר לקיים את כולם, מעכשיו שיש תרי"ג מצוות ולא קל להגיע לקיום כל התרי"ג מצוות, ועפ"י ה"ל י"ל הכוונה, שיש דברים שגם היהודי וגם הגוי להבדיל עושים אותם, כמו הדברים הנצרכים לצורך קיום הגוף, ושאר דברים גשמיים, שאצל היהודי הם מעשים של קיום מצוות, ואצל הגוי הם מעשה בהמו, ומסופר על הגרש"ז איערבאך זצ"ל שפגש בו אדם בשעות הבוקר ושאלוהו ילמדנו רבינו פירוש וביאור המימרא של ר"ח בן עקשיא, וענהו הגרש"ז הנה בכמה שעות האלו שעברו מאז קמת משנתך, המשך בעמ' ב'

להציע לו איזה שידוך הגון מאד, אבל הבחור הרים קולו וטען: ומה כשהיה חסר לי מדת הענווה לא הסכמתי לשידוך זה, עתה אשר ב"ה השלכתי מדת הגאווה, ומדת הענווה היא עתה נר לרגלי, האך העזת פנים להציע לפני שידוך זה?! – הוא אשר אמרנו, כי אין לערוך

ליקוטי דא"ח
משמחי לב והנהגות על עניני שמחה ונישואין

בחשבון המעלות, אלא להבחין בהכרה ברורה מה מצבו האמיתי."

מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א: "כי בשמחה תצאו" (ישעיה נה, יב) ידוע מה שאמרו צדיקים כי ע"י שמחה יוצאים מכל המוקשים ומכל הצרות ר"ל, כי העיקר להיות בשמחה, וע"י שמחה יוצאים מכל דבר רע, ויש לומר עוד "כי בשמחה" – דהיינו שעל ידי ריבוי השמחות שעושים בבתי ישראל, אירוסין ונישואין, "תצאו" – נזכה לצאת מן הגלות, כי כבר אמרו חז"ל בגמ' (יבמות סב.) אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף, ודו"ק. נאמר בסעודת אירוסין לבתו הצדקת מרת סימא תחי' עב"ג חדב"ן מוה"ר הרב אליעזר ויליגער שליט"א.

סיפר כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א: "הכרתי איש חסיד בירושלים של מעלה, רבי אברהם מיינע זצ"ל, אשר כל ימיו היה נוהג להסתגר ארבעים יום קודם ראש השנה, כך נהג גם בצעירותו לפני נישואיו, וכשבא בברית האירוסין העמיד תנאי השידוכין בזה שיוכל להמשיך לקיים בנהוגו זה."

אמר כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א: חתן ביום חופתו הוא דוגמת אתרא קדישא מירון,

והכוונה על דרך המעשה בחסיד אחד שחזר ממסעו למירון, ונכנס אל הרה"ק ר' ישראל מרוזין זי"ע ושאלו מה היה במירון, השיב החסיד: בפנים המערה – גדולה ההתעוררות כמו ביום הקדוש יום הכיפורים, שכולם ניתנים בהתעוררות עצומה מתפללים ובוכים, ואילו בחצרות ובאכסדראות המערה מסביב, דומה העליצות והשמחה כמו חג שמחת תורה שכולם מפוזים ורוקדים, שוררים ומזמרים, ונתפעל הרה"ק מרוזין זי"ע מההגדרה המחכימה וצינה לשבח – כמו כן החתן, בפנימיותו הוא כל העת בהתעוררות עצומה בתפילה ובשברון לב, אבל על פניו ניכרת השמחה הגדולה.

בענין מידת הענווה שח פעם מרן אדמו"ר שליט"א שאין לו להאדם לחפש אחר מעלותיו ומדרגותיו, אלא עליו להבין כי זה המצב שבו הוא נמצא, בלי חשבונות, אזוי קוקט מען אויס, און דאס איז דאס, בלי להתעמק בחשבון מעלותיו... יש מילתא דבדיחותא: בחור אחד הגיע לפרק האיש מקדש, ובכל פעם היה דוחה את השדכנים שבאו לפניו להציע לו מן המיטב, והיה סופר ומונה כל התשבחות והמעלות שלו, וכל ההצעות פסלם ובטלם במחי יד, כי אין דומה לו וכו', בחלוף הימים, הטיף לו חברו דברי מוסר וכיבושין, ואמר לו כי עליו לאחוז במדת הענווה והשפלות ברך ולא להתגאות כל כך אם מעלותיו יתר על המדה, קיבל על עצמו הבחור דברי חברו והחל לעבוד ולעמול על מדת הענווה, כעבור כמה חודשים באו

קול רצנה וישועה באהלי צדיקים

בהלל ובהודיה לפני שוכן מעוניה, הננו לשגר בזה מיטב ברכותינו אל ידידינו וידיד כל בית ישראל איש האשכולות, מרביץ תורה וחסידות לעדרים, האי מרגניתא טבא, נערץ באראלי קודש הילולו בנוד ועטרת, דין רפיש מזבית מרנן רבותינו הקוה"ט זיע"א מלעלוב, ענף עץ אבו"ת, לבית אבותינו עטרת, פה מפיך מרגליות, כש"ת

הגה"צ המשפיע המפורסם מורינו רבי אברהם אלימלך בידרמן שליט"א
בן כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זיע"א
לרגל השמחה השרויה במעון צדיקים בנישואי הבן המופלא בתו"ש הרב יצחק אייזיק שליט"א
עב"ג הכלה המהוללה בת

הרה"צ רבי ברוך שמעון ארנסטר שליט"א
בן הגאווה"צ ראש ישיבת ויזניץ שליט"א
יאה רעווא מן קדם אבוהון דבשמיא, קדם נורא עלילה, הבט משמים ופקוד גפן זאת, זכות אבות יגן עלינו, ושיזומו לראות רוב נחת ושזבע שמחות, שיזכו לבנות בית נאמן לתפארת אבוה"ק בכרם בית ישראל סבא ומשמחת בית צדיקים זו יושפעו השפעות טובות ברו"ג עלינו ועכ"י.

המברכים נאמנה ושמוחים בשמחתם קהל חסידי לעלוב - אברכי המולל - המערכת

טנא מלא ברכות

בהדרת כבוד ובקול רינה וישועה משגרים אנו טנא מלא ברכות למעש"ת האי גברא רבא, רב חיליה וגבריה באורייתא, נערץ בפי ישרים ובקרב חסידים, מלהיב נפשות ישראל לאביהם שבשמים בשמחה ובהתרוממות משפיע מאורו קדושה וחסידות לעם מבקשי ה' ועוזו, ה"ה

הגאון הצדיק מורה מורינו רבי אלימלך בידרמן שליט"א
לרגל השמחה השרויה במעון צדיקים בנישואי הבן המופלא בתו"ש בנש"ק הרב יצחק אייזיק שליט"א

נכד כ"ק האדמו"ר מלעלוב זצוק"ל ונכד כ"ק אדמו"ר מזוטשקא זצוק"ל
עב"ג הכלה המהוללה בת הרה"צ רבי ברוך שמעון ארנסטר שליט"א
בן הגאווה"צ ראש ישיבת ויזניץ שליט"א
וחתן הגאווה"צ רבי שמואל לוריא שליט"א
רב חסידי ויזניץ אנטווערפן
בשעה טובה ומצולחת ובמזל טוב.

נצרך את ברכותינו קדם מורינו מעומקא דליבא, שתרונו מבית זה ומכל יוצ"ח דורות ישרים ומבורכים, בבני חיי ארכי ומזוני רוויחי וסייעתא דשמיא, ותזכו להמשיך בעבוה"ק מתוך שפע ברכה בשמחת הלב וכל מלי' דמיטב,

המברכים נאמנה בקידה ובהערצה
תלמידיו ומעריציו ושומעי לקחו
גליון זה נודב לרגל השמחה

מן אדער ז"ר זיע"א היה נהג לילך בקביעות ליהודי אחד ערבי ברח פחסידי סלונים בשם הר"ח רבי ישראל שמעון קסטלאנץ קודם ראש השנה כדי לברך ולהתברך, והטעם שהיה הולך אליו כי רבינו הק"א אפר שיהודי זה הוא פהיחידים שגארו בדרו שיעניו זכ לראות את תואר הוד פני ערבי הקוה"ט הרדצ"ש זיע"א, ולפיה יהודי שזכה זאת צריך לילך.

כידוע היה מן הרדצ"ש פאוד ענד המרעה והציונות, והיה נלחם עגם ברב נתנאל, ולכן נקרא מן רבינו הרדצ"ש בשפתו הכלל הקרא "אור דוד" על שמו ולזכרו אלו הקדוש של מן רבינו הרדצ"ש, צויה לא לקח בשום אופן כסף פתערה לציור תשלומים לאברכים למען כלל זה, בגלל שהיה קרוי ע"ש מן הרדצ"ש, על אף שלא היה פבעע דעתו על מוסדותיו העוספים.

מן הרדצ"ש נסע כידוע להסתופף בצל הר"ק הבית אהרן פקארלין ז"ע, ושם ענשה תלמיד פנכה להבית אהרן, וכי נסע הרבה גם לצאנז אצל הר"ק ה"דברי חיים" פצאנז שהתגיל לו כבוד מלכים ואף כבודו להתפלל בשבת ר"ח תפילת מוסף לפני התענה, ואחריו כמה שנים כשהתארח בצאנז שארו הרב ר' גענון בערעשטיין אפר לו הדברי חיים: "דער משה פון דעם ארץ ישראל יונגעראן קליבעט פיר נאך אין די אויערן". עוד פסופר על הקשר בין הע צדיקים כי פעם בא מן הרדצ"ש לבקור אצל הדברי חיים פצאנז היה זה בר"ח ואמירת ההלל כשהדברי חיים פגע את הענון פתחו לו שיערי צדק ענגו בעצמם "גלות גלות וכן גרויס ביסטו וכו'", ואמר מן הרדצ"ש כי העולם לא פגעם פה הולך פה, לך הם שותקים, הרי רואה אני כי כל קירות ההיכל הוקדים, ואז סתם מן הרדצ"ש את איוני כי הרגיש שהוא פגשך אל ה"דברי חיים" להיות לו לחסיד, שהוא סוחפו אליו, וזאת לא חפץ עקב שהיה לו כבוד את רב הבית אהרן פקארלין.

מן רבינו הרדצ"ש אפר שעל ציונו הק"א של זקינו מן הרדצ"ש אפשר לפעול בחתן ביום חופתו, ואפ"ל כי מעב

זיצויני אש

מב"ק מוון אדמו"ר הקוה"ט זיע"א

הנהגה"ק החת"ס ז"ע שחתן ביום חופתו יש לו ענה כמו צדיק הדור לפעול, ולכן גם בציון של רבינו הק"א יש את הענה של צדיק הדור לפעול פה שצריכים כל פילו דעישט בר"ג.

ענשה מופלא שאירע פעעט לפני 100 שנה, הר"ח ר' פייכאל הערפאן היה יהודי בר אורנין חשוב פאוד וגבאי של מן רבינו הרדצ"ש, שבת אחת באמצע עריכת השוה"ט בגלל שבת כשאכל מן את הדג, קרא לר' פייכאל ועתו לו 2 ענינים של הדג, וכי פסעודת יום השבת קרא לו ושוב פסר לו 2 עניני דג, וכי פסעודת סעודה שלישית גם כן קרא לו ומסר לו 2 עניני דג ויהי זאת לחמיהה כשה פל ראה רבינו לחתן לו 6 עניני דג, אך לאחר זמן קצר פתרה התעלפות...

יום כהיר אחד התפשטה מפנה של פחלה בענינים שהיתה פחלה את כל מי שנעבד מפנה, ול"ע גם 3 בענינות של ר' פייכאל הג"ל חספו המחלה בענינים, והיו פמצב אנשי ביותר, פבר לבן ר' פייכאל לבית רב מן הרדצ"ש ובקש שיושיע אותם פן המחלה הענאה האת פוענעת בענינים אצל 3 בעניניו, אפר לו מן רבינו הלא נתנו לך לפני ככה זמן את הענינים של הדג 2 ענינים לכ"א לשפירה, חופש ר' פייכאל את עניני הדג בצביון ולראפוע לא פצאן כי אם 4 ענינים של דג בלבד, כי ענאה ש-2 מים ענלמו פפע, והצטער פאוד, ואכן 2 בענינות פנרפאו כליל פתחלת הענינים הענאה, אך הענאה פכל אירע לבתן השלישית שענפירה לגמרי לאחר סיפור גדול פאוד פנעיה, וגם בגלל שלא היה בשבילה ה-2 עניני דג לשפירה פרבעע הק"א... והוא דבר מופלא שעד עצם היום היה יש להם לפשפחה של ר' פייכאל הערפאן הג"ל את הענינים הללו בקופסה לשפירה.

עוד ענשה מופלא סיפור מן רביה"ק זיע"א, על אחד פהחסידים שבתו חלתה בפחלה קשה של שגעון והיתה צועקת ועושה קולות משונים ונראה שזה היה פדיוק ל"ע ששכן אצלה בתוכה, ובא למן הרדצ"ש להעתיק בעברה לקח מן רבינו גוש (קוצקע צוקער) סופר

ועטף בעירי ואפר שיתען זאת לחולעת בכל פעם שיהיה לה חלילה התקפה של שגעון וזה הועיל עד שערב מפנה לגמרי כ"ה...

השם שלו גם קרה לו אותה הענשה שבתו נתקפה בחוספת השגעון הג"ל, סיפרו זאת לשפנה שאמרה שיש באמתחתה את הקוצקע צוקער שנתן להם מן הרדצ"ש ענבר בתום, היא יכולה ליתן לה וכך הוה נתען לחולעת השפנה הקוצקע צוקער, אך זה היה אצלה כלום, כנאה אשה לפען הרדצ"ש ושהירה לו כי לשפנעה יש אותה האסון עם הבנת מיד שוב לקח מן הרדצ"ש חתימת קוצקע צוקער עטפם בעירי כדי ליתן לחולעת השפנה, אך לא השפנה אפירה רבי יש לו בבית פהצוקער הוה ונתתו לה וזה לא הועיל, אפר לא רבינו הק"א הקוצקע צוקער הוה נפשרה לפען לבתום ולא לאף אחד אחר, אך מה שאני עתן לך כעת זה ענבר השפנה החולה ונתתו לה וזה יועיל לה פבהרה, וכך היה. ע"כ.

לפעמים ראו ברבינו כי הוא מפשט כליל פפציאות פשעית ואיני חש פן המתרחש סביבו ואף לא פהקורות אותו בעצמו, אירע מענשה והרה"ח ר' יצחק גניש ז"ל נדעש לפקה פטרם אחר השחר, עלה ונסתפג, ולפתע הגיע מן הרדצ"ש הק"א שנגעס לפקה פבהירות עצויה וכענבר רגע כבד יד לטבילה, פצאות פן המים כשלו ברבינו והוא פכל ארצה פנפשה עזה, רבי יצחק שנתנה פחוסקה של הפכה, שלפי השערות היה בה כדי להמית, ר' עיד לרבינו הק"א להקפיו ונעבד לראות שלא פיוז, פצהרי יום סיפור לאביו רבי צבי גריש פה שהיה עם רבינו פפקוה, והלה נחמד, אם פן מה אתה עושה פה, גער פו, רביה"ק פכל לפקה ואתה יושב שאני!! ועיד ר' הוא פבעע לבית מן רבינו וכשהגיע שאלו לשלום, אך רבינו לא הבין כלל מה יש ענינים ועודו ההתרגשות, שאלו ר' הערשל והלא גם סיפור לי פפעלם פפקוה, אלא שנתחורר לו לר' הערשל, שרפ ועורו איני יודע כלל שפפל, אף לא שר' יצחק עזר לו לקום על רגליו.

פעוד אהבנו לחסידיו: סיפור הרש"ו ז"ל שפ"א שרב בביתו פחפת חולי ובא רבינו לבקור והבדיו פקירות ביתו אריג ערביש - שפון וועבאכטס - ועלה לפקום גבנה כדי שיוכל להגיע ליה ונקא את זה באמרו שזה האריג פביא לדי פיה שחורה.

עובדות ואמרות מופלאות

על עניניו שבת קודש מפרשתו

מאת מוון רבותינו הק"א מלעלוב זיע"א ובמשנתם

חלק כחלק יאכלו לבד ממכריו על האבות (יח, ה) לבד ממכריו על האבות, מתרגם אונקלוס בר מוסרתא דייתי בשבתא דכן אתקינו אבהתא, מוון הר"ק רבינו דוד צבי שלמה מלעלוב זיע"א אמר על זה דמכאן סמך למאכלי חמין טמונים הנקרא טשאלנ'ט בשבת קודש. (ליקוטי דברי דוד למוון מוהר"י)

וכן היה מרגלא בפומיה דמוון הסב"ק הר"ק הרמ"מ זיע"א לומר זאת דיש בזה רמז לאכילת חמין, וכן ידוע כי את מאכל הטשאלנ'ט היה רבינו הרמ"מ אוכל באופן מיוחד כידוע לאנ"ש ובכל כף שנתן לתוון פיו ה' אומר: "לכבוד שבת קודש", פנעימה עריבה.

וכדאי להעתיק מזמירות דברי יואל בענין אכילת חמין בשבת קודש בזה"ל: ידועים דברי רבינו וזחיה הלוי בעל המאור בגמ' (שבת) דמי שאין אוכל חמין בשבת צריך לבדוק אחריו אם הוא מוין ואם מות יתעסקו בו עמומין, וכל המאמין להבשיל ולהטמין וכו' הוא המאמין ויזכה לקץ הימיו, וכך כתב רבינו הרמ"א בשם הר"ן והכלבו. ועי' בא"ר שהביא מדברי המטה משה דמי שכואב לו לאכול חמין ועונה הוא לו בצונן אין לו להצטער באכילת חמין, אמנם בליקוטי מביא הר"ח הביא מספר וזכרון יהודא דמנהגו של מהר"ם א"ש ז"ל דאף בימי זקנותו שלא הי' רשאי לאכול מאכלי

דברי תורה

המשך מעמ' א'

עשית כמה וכמה דברים שכפי ראות הם מעשים גשמיים, אך עלו לך לחשבון מצוותיך, כגון נטילת ידיים, ולבישת הבגדים, ועשיית צרכים, ואכילה ושתיה וכו' וכו'.

שכל הדברים הללו מלאים בהלכות הכרוכות בהם בסדר הנהגתם, ואילו הגוי ג"כ עשה כל הדברים האלו כמותך ולא נחשב לו הדברים לשום מעשה טוב ולא קיים בזה שום מצוה, והוא רצה הקב"ה לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצוות, וזה שהכניס את מצוות התורה בדברים ימעשים גשמיים להרבותם ולמלאותם במצוות כדי לזכותם וליתן להם שכר טוב על קיומם.

וכן היא ענין הנושואין שאצל היהודי היא מצוה נשגבה עד מאד, עד כדי כך שמועך לדרגה של מחילת עונות בדרגא עילאה, בעוד שאצל הגוי היא מעשה גשמי גרידא, ואפי' שגם אצל הגוי יש ענין של מחילת עונות כשנושא אשה, כדילפינן ממחלת בת ישמעאל, שנקרא שמה מחלת שמחלו להם עונותיהם כשנושאה עשו לאשה כדאיתא ברש"י (וישלח ל"ג), כל זה הוא רק לפנים, וכלה עם הזמן, מבלי שיהא לה קיום והוי'.

כי מהזוכה ברש"י (וישלח ל"ג), כל זה הוא רק לפנים, וכלה עם הזמן, מבלי שיהא לה קיום והוי'. כי מהזוכה ברש"י (וישלח ל"ג), כל זה הוא רק לפנים, וכלה עם הזמן, מבלי שיהא לה קיום והוי'. כי מהזוכה ברש"י (וישלח ל"ג), כל זה הוא רק לפנים, וכלה עם הזמן, מבלי שיהא לה קיום והוי'.

גשמי ובהמי.

שבת אלו מחמת בריאות גופו בכ"ז אכל מעט מזויר מכל המאכלים לקיים מנהג ישראל, ופ"א אמר רבינו [הכוונה לאדמו"ר הק"א מסאטמאר זיע"א] - לאחד מאנ"ש שגם בענין אכילת חמין בשבת שייך מצות חינוך וחוב מוטל על כל אחד ואחד לחנך את בניו הקטנים שיטעמו מן חמין לכבוד שבת ואל יקילו בזה שזוהו אחד מיסודי האמונה, ע"כ. (קדושת מרדכי למוון מוהר"מ)

כי הגויים האלה אשר אתה יורש אותם אל מעוננים ישמעו ואתה לא כן נתן לך ה' אלוקיך (יח, יד) מוון הר"ק רבינו אלעזר מנדל מלעלוב זיע"א אמר: "לא כן רמז אל הצדיק, שכן לא רומז על מאשרו"ל, הקב"ה גוזר וצדיק מבטל, כן רומז על מה שאמרו חז"ל, צדיק גוזר והקב"ה מקיים, וזהו לא כן נתן לך ה' אלוקיך, פירוש - את הצדיק. (גליון דגל בית דוד)

ואתה לא כן נתן לך ה' אלוקיך (שם) אמר מוון רבינו הרמ"מ בשם זקינו מוון רבינו הר"ק רבי אלעזר מנדל זיע"א דרומז שנתן ה' ית"ש לעם ישראל, צדיקים, הדרי אהז"ל (מועד קטן טז): הקב"ה גוזר וצדיק מבטל וכו', והוא ואתה - עם ישראל - לא כן - המרמז להצדיק האומר - לא - עם ישראל - להקב"ה. נתן לך ה' אלוקיך, והוסיף על זה מוון הרמ"מ דהאיך יכולים להגיע לדרגה זו, אם הצדיק בעצמו הוא בבחי' - לא - כן" דהיינו ונאס עס ווילט זיך זאל מען זאגן - לא - און וואס עס ווילט זיך נישט זאל מען זאגן כן - און דעמאלט איז דא דער - לא - כן, לגבי דעם רבש"ט אויך - בבחי' צדיק גוזר והקב"ה מקיים הקב"ה גוזר והצדיק מבטל כנ"ל. (קדושת מרדכי).

האתרוג. הוא היה צדיק הדור בימיו, היה לו ידיות עצומה עם הר"ק רבי מושלע מרחמסטריווקא שהיה בימים ההם בסוף ימיו בירושלים ובר"ה בלילה הלך רבינו ר' דוד"ל לאחל תבונה וחתמה סבה לר' מושלע ובשיחתם דיברו ביניהם על פנסי הרחוב איך הם דולקים וכו' דברים משונים, הנאספים שם לא הבנו מה לצדיקו עליון ולפנסי רחוב ועוד ביום ר"ה, כשנפרדו זה מזה והלך מוון הרדצ"ש לדרו, בדרך הבין פליאתם אמר מוון לפתע למלוו וחסידיו בל"ק: "איהר מיינט אז איר זענט מבנים אויף א מענטשין וויא ר' מוטלה רחמסטריווקער, הער האט מורא צו פאנן א פינטעלע מיט א אויג מאימת הר"ן". ששיחתם של ת"ח צריכה לימוד ותלמוד (סוכה כא.) שכל שיגם ושיחתם הם קדושים וטהורים.

שיחת קודש מרבינו שלי"מ"א לרגל הילולת מוון רבינו הרדצ"ש מלעלוב זיע"א

לאם שהיא תפעל אצל האב. מסופר מבעל שומרי אמונים שהיה מאוד דבוק ברבי מוון הרדצ"ש ואמר שאם היה יודע שיש יהודי כזה היה נוסע אליו, והיה תמיד מתחקה אחר רבינו וכשסיפרו לו סיפורים על רבינו אמר נישט דאס מיינט מען, לפי שהיה רבינו נסתר מאוד. מסופר שפעם שהגיע מכתב עם החתימה מבעל ישמח ישראל מאלכסנדר או אולי רבי יחיאל, ראה רבינו את המכתב והחתימה ולבש בגדי שבת ואמר שזה זורח מאד. ונהג ליקח החתימה ולהכניסו בקופסת

פניני נישואין ועובדות ודברי תורה נפלאים לחודש אלול מפי הגה"צ רבי אברהם אלימלך בידרמן מוגש לרגל שמחת נישואי בנו המופלג בתו"ש הרב יצחק אייזיק שליט"א

השי"ת יעזור שיהיה אצל כולם אך ורק שמחות תמיד, ב אלע אויף שמחות.

איטא ברבינו בחיי (תרומה) שאמר: וקצת מחכמי הקבלה אמרו למעלה מהרקיע השביעי יש רקיע שמיני שנקרא מעון בשם נהרי השמחה שהוא פירושו של שמחת חתן וכלה ששם שרויים. והוא שהשמחה במעונו, היינו השמחה במעונו ית"ש, של השי"ת

מסופר שהעב"ץ סיים ארבע מאות פעמים את השי"ס ובסעודת הסיום אמר בשמחתו "שהשמחה במעונו", התגלה אליו בלילה אביו ה"חסם צבי" בחלום וא"ל: אכן שמחה גדולה היא שסיימת 400 פעמים את השי"ס, אבל לומר שהשמחה במעונו זה רק בואן שבחור מתחתן עם בחרתו בשמחתו, איז אנו שמחים שהשמחה במעונו" יכולים לומר רק בשמחת חתן וכלה ולא בשום סעודת מצוה אחרת, אפי' לאחה סיום השי"ס מאות פעמים. וכמו שהרה"ק מסלונים היה אומר כי אף אם גוי עושה חתונה הוא גם שמח וצוהל עד למאוד, אבל אנו עם ישראל כשאנו ממתנים, אזי אנו שמחים שהשמחה במעונו, כי עלינו ולנו נאמר "אגרא דבי הילול", שכל ההשפעות טובות מושפעים עלינו למעלה ולמטה בומן שעושים שמחת נישואין.

הגאון מוילנא ז"ע היה עורך מסעות גלות, וכן נהג לאכול בחתונות כאדם פשוט ואביון, והנה באחד משמחות החתונה נעלמו לפתע כמה כלי כסף וזהב, והחלו להפיש מי הגנב, עד שחשדו בגאון מוילנא כי הוא גנב הכלים היקרים, והגיע השוטרים והחלו להכות אותו בכל חלקי גופו ושמו עליו שלשלאות ברזל, כדי לחקור אותו בתחנת המשטרה הקרובה.

והנה כשיצא באמצע החתונה עם השוטרים והאויקים שעל ידיו, שם לבו הגאון כי החתן שמח ומחייך מכל מה שאירע, התבטא על כך הגאון ז"ע: כי היה שווה לו כל שנת הגלות שקבל על עצמו, המכות והביזיונות ובלבד שהחתן זאל געבט א לעכטצוגע שמייעלעל.

סיפר הרבי מקלויזנבורג כי הרה"ק רבי אלימלך מרודניק היה בדרכו ליציאת נשמה של אמו ע"ה, וכשהגיע, הכניסו מנין של שבע ברכות כדי להיות ביציאת הנשמה, ולפתע התחיל לרקוד ולפזז עד שמצבה הוטב ויצאה מכלל סכנה, והתבטא הרה"ק מרודניק על זה ואמר: היינטגע אינגעלייט וייסן נישט וואס מיינט שמחת חתן וכלה (אברכים של מינו אינם יודעים כוח של שמחת ובלה), שהשמחה במעונו מיינט סגולתו תחיית המתים ממש.

מעשה ביהודי ת"ח גדול ומופלג בשם הרב קלפהולץ מירושלים, שזכה לחתן את בתו, אך לרש אין כל, ובצר לו הלך לחזו"א, ושם המתין, עד שהחזו"א שאלו לרצונו, יען כי היה צריך להמשיך בלימוד התורה, אמר לו הרב קלפהולץ כי זכה לחתן את בתו ואין לו מאום לצרכי החתונה, השיבו החזו"א: ומה חשבת לעשות כדי שיהיה לך להוצאות הנישואין, השיבו כי חשב ליסע מעבר לים ולאסוף כסף, א"ל החזו"א: א"ל תיסע ותצליח, וזאת עלינו לדעת כי בימים ההם לא היה שייך לעשות צעד זה ללא מכרים או ידידים שיש בארה"ב, והרב קלפהולץ לא היה לו שום ידיד או מכר, ופנה להרב מאיר פרוש שהיה ג"כ אצל החזו"א בב"ב וביקש ממנו שיארגן לו הוצאות הנסיעה,

הביט עליו רבי מאיר בתימהון גדול ושאלו איך הוא חושב לכסות את הוצאות הנסיעה הרי הוא דל עני ואביון, ואפי' להוצאות הנסיעה לירושלים חזרה אין לו, אך כשהשיבו כי החזו"א אמר לו תיסע ותצליח אמר לו: א"ל אסייע לך מה שאוכל כדי שתוכל ליסוע, אך שם בארה"ב תסמוך על ברכת החזו"א כי אני לא יוכל לסייע לך, וכן הוה הרב קלפהולץ הנ"ל נסע לארה"ב ללא שום מכר וריע שמכירו שם, והגיע לעיירת הרה"ק הדברי יואל מסאטמאר ושם בבית מדרשו נשחקע והחל יושב והוגה בתוה"כ כדרכו ללא שום מחשבות לעתיד, הדברי יואל כשראהו שהוא אברך העומל והוגה בתורה בכל כוחו החל לפתוח עמו בשיחת ת"ח שכולו תורה, וראה לפניו כלי גדוש ומלא בתורה ובש"ס, ונהנה מאוד להתפלפל עמו, עד כי כמה ימים לאחמ"ד כשראה הרבי מסאטמאר כי אינו הולך מביהמ"ד פנה אליו ושאלו היכן מתאכסן והיכן אוכל, ולשם מה בא לארה"ב, השיבו אותו יהודי את כל פרשת אשר קרהו כי זכה לארס את בתו ואין לו מאומה להוצאות, ורבים הציעוהו שיסע לארה"ב, וביקש מהחזו"א ברכת הדרך שאכן בירכו תיסע ותצליח, וזה מה שעושה הוא כאן, כי אין לו שום מכר בארה"ב, השליך על ה' היבו,

כשישמע זאת הרבי מסאטמאר התפעל מאוד מכל הנעשה, ואמר לו כי יעשה עבורו מגביה אבל שידע כי המצב אינו כ"כ שפוי ויחכן כי לא יצליח לגייס כסף למען הכנסת כלה, אך היהודי השיב כי סומך הוא על ברכת החזו"א שבירכו כי יצליח, וכן הוה הרבי מסאטמאר עשה למענו מגביה ולפליאת כולם כל הנאספים שתמידיו כסדרם לא היו מן הנותנים הגדולים, לפתע החלו לשפוח מכיסם חרד רב למען המטרה הנעלה של שמחת חתן וכלה, עד שחיתן גם את ילדו זה וילדו הבא. בזכות השתדלות שעשה. וכוח האמונה שעשה.

עניינים נפלאים לחודש אלול ביטחון ואמונה

כבר הבטיחונו ה"ל (מנחות) מי שתולה בטחונו ביוקב"ה הרי הוא לו מחסה בעולם הזה ובעולם הבא.

הרה"ק ר' שמואל קמיונקר היה אומר משמו של הרה"ק רבי פינחס מקוריץ (וי"ד י' אלול) שסגולה למי שצריך להיושע בילדים הוא להיות בשמחה, ואיך לדבר, מן התורה מן הביאיים ומן הכתובים, מן התורה שכתוב ותצחק שרה בקרבה לאמר ואח"כ היפלא מה' דבר, מהנביאים רני עקרה לא ילדה, ומן הכתובים מושיבי עקרת הבית אם הבנים שמחה.

היום אכשר דרא ונמצא מכשיר גי' פי אס, אמרו בעלי מוסר שללמדנו בא שאף פעם לא אברדים כי תמיד מוצאים דרך חדשה איך לנסוע, אך גם יותר מכך ניתן ללמוד ממנו שאם טועים עושים מסלול חדש, ואף אם טועים עשרות פעמים אינו כועס ורוטן וממשיך להורות את הדרך ברוגע...

זהו כי תצא למלחמה על אויבך, להיות איש מלחמה, לא להיבהל, אלא לדבר בפעם האחרונה כבראשונה, וכמו כן כשמשתמש אדם בגי' פי אס הרי הוא יושב בטחון מלא ולא חושש כי יודע

שיגיע למחוז חפצו בוודאי, כך בטח בה' בטחון חזק ואמיץ, הן הוא לך לעינים להורות לך הדרך אשר תלך בה ואת המעשה אשר תעשה.

מלחמה ביצר

צדיקים פירשו עה"פ לא המתים יללון קה' כי מת יש לו עבר, שהיה חי בעבר, ועתיד ג"כ יש לו - תחית המתים, ולכן מי שאין לו הוה חיוו נחשבים כמת ולא יללון קה'.

הבית אהרן היה אומר 'כי רגע באפו חיים ברצונו מי שמרוכז רק ברגע זה, ה"ה עושה חיים. החזו"א היה אומר שהרבש"ע אובח חיזוק, אפי' של דקה... ובהנהגות הבית אהרן מביא שישמח מאד בכל דבר הן במחשבה הן בעשיה אפי' אם אינו שווה. רק רגע אחד! בוודאי לא יאבד, ויעשה פעולה גדולה, אפשר לו, ולכל ישראל כידוע' ראו והביטו מה כוחו של רגע אחד.

כאלול הזמן לנצחו היצר הרע

הרבי ר' בונים אמר שהנה פעה היו מלחמות בין מלכים ומדינות ממש ולכן פירוש המלחמות שבתורה היה כפשוטו והדרש שלהם היה מלחמת הזר, אך היום שלא נמצא מלחמות ומלכים וכדו הרי שהפשט הפשוט הוא מלחמת היצר, שנגדו צריך לצאת למלחמה ומה היא המלחמה, אומר **האור החיים** הק' 'כי תצא למלחמה על אויבך' היודע אתה לאן אתה הולך, למלחמה - הידועה. שבו עלך להלחם ביצר המבקש את נפשך, אך אתה לך בכוחך זה שנתן לך ה' בחודש אלול לנצחו ולהביטו, וקרב נפשך לבורא.

יהודי נכנס במר נפשו לתפארת שלמה ובקול בוכים החל ממרר בבכי ואמר, אמש ניצחתי את היצר, אך היום הוא ניצחני, ואני אנה אני בא, אמר לו התפארת שלמה, לא כתבה תורתנו הק' 'כי תצא לנצחונות' אלא 'למלחמה' כי זהו עבודתנו, וזה מה שדורש ה' מאתנו ולא יותר, מלחמה. אף אם לא תמיד מנצחים.

בתפילת ראש השנה אומרים:

'כי דורשיך לעולם לא יכשלו ולכאורה האם שייך כזאת, לעולם לא יכשלו הן אין צדיק אשר יעשה טוב ולא ייטא' וכי איך שייך לומר על אדם שלא יכשל לעולם, אלא ביארו צדיקים, שלא יישאר עם הכישלון, אלא מיד יתרומים ותחיל מהלך זהו עילתו של עובד ה' שמתרומם בכל נימי נפשו לבורא אף אחרי הכשלו. החפץ חיים סיפר שהיה פעם חייל שנפצע בעת קרב בידו והחל לדמם והניח את נשקו ורצה להתחיל לטפל בעצמו, אמר לו חברו סכל! קח מהר בחזרה את נשקך והילחם על נפשך, אחרת יירו בך ח"ו, כמ"כ היצר מוגיע לאדם ומפילו בדבר מה, ואדם מתחיל לבכות... בומן שלא מבין שהיצר כבר השיג את מטרתו, בעצם הדבר שרוחו נפולה שהרי מעתה יכול בנקל להכשילו.

בוודאי בזמנים כאלו גבוהים - חודש אלול

העבודת פנים מביא בענין 'תקיעה תרועה תקיעה' והנה תקיעה יש לה שתי פירושים, אחד 'ותקע כף ירך יעקב' שזו ממקומו, ויש כמו 'ולקח תקע', ארצו געועצט, וכמו כן תקיעה שזה לזוז מהמקום, קול הקורא לאדם להתעורר, ואח"כ תרועה - יולא ליל, שעושה חשבונו עם קונו ושב בתשובה ואז שוב תקיעה - תשוב למקומו, כי אז כבר תהיה אדם אחר ותתחדש ככריה חדשה.

הרה"ק מבעלזא ז"ע אמר שכשיהודי מרגיש ששבוי ביד היצר אז כי תצא למלחמה' שתצא למלחמה עם יצרך, ואז תראה שישבית שביו תשבה את הרגשה זו מלבך. כפי שאמר הרה"ק **מקצאק** שהיצר הרע הוא אריה! אבל מנייר. וכידוע מהאר"י הק' עה"פ 'נותן בים דרך' שהמונה לחודש אלול, ומרדו, כי מאמר החכם הוא שכל הסמינות שעברו בים מששת ימי בראשית עדיין לא סללו מעולם דרך בים, כן הוא, כי תצא למלחמה, שעם היצר הרע נלחמים בלי כללים, נלחמים בכל כח, אף שיש עליות וירידות אך היצר הרע נלחמש 'על אויבך' וע"י כך נצא את היצר וליזכות להתכונן ליום הדין כראוי וכנכון.

הילולא דצדיקים

- ד' אלול** - רבי משה - רמ"ף - ב"ר אברהם פרויניצאלו ממנטובה (שלי"ז)
- רבי צבי הירש מברלין ב"ר אריה לייב (תק"ט)
- רבי אריה לייב ב"ר יוסף תאומים - גור אריה (תקצ"א)
- רבי נתן ברנשטיין אב"ד לברטוב ב"ר ישכר דוב מהנובר (תקצ"ד)
- רבי ישראל חיים מסטאצק ב"ר גשה אליקים ברעיה מטעליחוב (תרפ"ד)
- רבי ישעיהו מפשעידבור' הראשון ב"ר מאיר (תקצ"א)
- רבי משה עידאן מגי'רבא (תרנ"ז)
- רבי מאיר שמחה ב"ר שמשון קלנימוס הכהן מדווינסק ב' משך חכמה ואור שמח (תרפ"ז)
- רבי יוסף מאיר ב"ר חיים אברהם פולק מברגסו (תש"א)
- כ"ק מרן אדמו"ר הרה"ק רבינו דוד צבי שלמה מלעלוב זיע"א בן כ"ק מרן אדמו"ר הרה"ק רבינו אלטער מנדל מלעלוב זיע"א (תרע"ח)
- רבי משה הכהן שברדין ב"ר שלום אבי מהרש"ם מבוהען הסתופף בצל ה"מ מפרמישלאן (תרמ"א)
- רבי מנחם נתן נטע איינערבאך ב"ר שלמה מלונטשין מנהתו בה"ז סמך למרן הרה"ש זיע"א (תרצ"א)

- ו' אלול** - רבי גרשון שאול יו"ט ליפמן ב"ר נתן הלוי הלר ב' תוס' יו"ט (תי"ד)
- רבי משה מניץ אב"ד אויבן ישן ב"ר יהודה שו"ת מהר"ם מניץ ועוד (תקצ"א)
- רבי יקותיאל יהודה ב"ר אליעזר ניסן מסיגט ב' ייטב לב (תרמ"ג)
- רבי אברהם דוד הורוויץ משטראסבורג וחבר הבה"ץ ב"ר שלמה יהודה - קנין תורה - (תשס"ד)
- רבי יצחק מנחם ב"ר שלום יוסף מרוזין (תרנ"ז) ובנו רבי משה יהודה מפאשאקא ב' ברכת משה (תש"ז)
- רבי ראובן ב"ר משה ב' מרגליות הים (תשל"א)
- רבי פייבל אב"ד ליסא ב"ר שמואל חלמאן (תק"ל)
- רבי מרדכי מאוסטילה ב"ר יוסף (תורל"ז)
- רבי אלתר אהרן אריה ב"ר יואל משאן התן רבי הירש לייב מאליק (תרע"א) רבי משה סופר אב"ד טיסא פורעד ב"ר יעקב שלום (תרע"ט)
- רבי אלטר אליקים שרגא ב"ר חיים שמעון שפירא מויקאטא ז'רדוביץ ב' שם משמעון (תרצ"ו)
- רבי אברהם שמשון מראשקוב ב"ר יעקב יוסף מפולסאה (תקנ"ט)
- רבי יהודה גרשון מראולי (תקצ"ט)
- מילד ונפ' דן בן יעקב אבני ע"ה (בקצא - ב"שף)
- רבי ישכר דוב ב"ר שלמה זלמן אחי הגר"א מוילנא זי"ע (תקס"ו)
- רבי צביק ב"ר יעקב הכהן מלובלין (תת"ט)
- רבי יהנתן ב"ר צבי שטייף ראב"ד בודפשט וב' שו"ת הדישים גם ישנים (תשי"ח)
- רבי נחום מרדכי פרלוב מנובימינסק ב"ר אלתר ישראל שמעון התן רי"ז מסוקולוב (תשל"ו)
- רבי יצחק ב"ר יעקב מהוסיאטין (תשכ"ח)

סיפורי צדיקים

על הרה"ק מרן רבינו הרדצ"ש מלעלוב

לרגל יומא דהילולא

אסופת סיפורים מקוריים מקורות חיים של הרה"ק מרן אדמו"ר הרדצ"ש זיע"א לרגל יום ההילולא ה' אלול

אמץ לב בגבורים היה רבינו מיזמו הראשון ועשוי חלמיש. אין עליו מורא של בשר ודם כלל כי אם מוראו של מלך מלכי המלכים בלבד. **בימים** הם התקיים בעיקר"ק ירושלים תובב"א, תא מסיוני שערך תעמולה נרחבת וציד נפשות לנצרות, רחמנא ליצלן. וכומר שהצנ מורשע אחד שהיה מסיונר נלהב, היה משוטט בחוצות העיר ומפיץ עלונים מזהמים ונואם בפרהסיא, מבלי שאיש יהין לנגוע בו לרעה... **כשנרע** הדבר לילד האמץ"ק הוא רבינו, לא הרהר הרבה, ועלה על גג סמוך והוריד דלי מלא מים מזהמים על ראשו של הכומר המסיונר שחלה כתוצאה מכך במחלה מדבקת ופרפר זמן רב בין חיים למות ושוב לא הרהין להראות חוטמו אפילו בעיר בעתיקה.

במסעו הראשון להיכל הקודש בקרלין עבר רבינו דרך ערי רוסיה. כשהגיע לעיר הנמל אודיסה השתוללה מגיפת חולירע במקום ואף הוא ניגף בה ונפל למשכב, מחלתו גברה מיום ליום והוא הגיע כמעט עד שערי מות רח"ל...

כשכלו כל הקיצים הקיצים והעומדים סביבו חשבו כי הנה הגיעו רגעיו האחרונים חגר רבינו עזו, התאושש וקרא בנשוא את עיניו השמימה:-- רבנו של עולם, תן לי במתנה עוד שנות חיים והבטחתך, כי אקיים את הכתוב "אלמדה פושעיה דרכיך"... ובשובו לארץ ישראל ליקט סביבו חבורת צעירים ריקים ופוחים, אשר בקושי שרד בהם קורטוב של לחלווה יהדות, וכמעט שנשקעו במצולות החטא. ועמל עמוס רבינו הק' ימים רבים והשריש בשוקבם להתקרב לדרך אותה עמדו לעזוב, והפך אותם לחבורת בעלי תשובה, שהלכו כל ימיהם בתיבי תורה ומצוות ובניהם אחריהם.

מסופר כשרבינו היה נוסע למירונו לציונו הקודש של בר יוחאי, עשה דרכו מכיוון טבריה וצפת, כשהגיעה שיירתו לאותם איורים גליליים באו לקראתו אנשי ראש- מינה, יהודים גברתנים ושריירים בנוסח עובדי האדמה משכבר הימים, רכובים על סוסיהם האבירים וערכו קבלת פנים נלהבת, ממש 'פנטזיה' בסגנון הקסום של המזרח...

היה שם יהודי אחד אהרן קלר שמו, שמה אל אנשי ראש מינה שהכירים מקרוב, ושאלתו בפיו: מה ראו על ככה ומה הגיע אליהם? על שום מה נוהגים הם ברבינו דוד בכבוד מיוחד זה שאינם נוהגים באיש, ומה בכלל בינם- עובדי אדמה גליליים - לרבי הירושלמי הרחוק כל כך מעולמם כשם שהם רחוקים מעולמו...

השיבו לו על שאלתו **במעשה שהיה**, משכבר הימים: **באותם** ימים של אחרי נישואיו של רבינו, התגורר מספר שנים בצפת, לא בארמונות התגורר בבירתה של הגליל עני היה וגם ביתו דל, מעל פני האדמה הי' מבוצר רק חציו העליון, כשעיקרו של הבית שקוע היה בחתירה שחתרה גם עמלו בניו בו מתחת לפני הקרקע... מטבע הדברים הרי נקל היה להביט מבעד לחלונות שבחלק המוגבה של הבית ולהשקיף אל כל הנעשה בתוכו...במשך שנים רבות לא היה מרן הרבי הרדצ"ש שוכב על מיטה לישון, לא ביום ולא בלילה. כל הלילה היה יושב ולומד ליד השולחן, ומשנפלה עליו תרדמה נהג לתנונם בשבתו על הכסא עד שהתעורר ושב ללימודו...

אותם יהודים מראש מינה עברו לעיתים קרובות בחצות צפת ואותו יהודי הוא רבינו - שהתגורר 'מתחת לאדמה' שבחדרו דולק האור בכל הלילות כשהוא יושב לו מתחילת לילה עד סופו אצל הגמ' הק' שעל השולחן- מנשך את תשומות לבם... באותם ימים מטופלים היו איכרי ראש מינה בעניות ביטחון המורות, לא אחת אירע שהעורבים ובעיקר כנופית השודדים והליסטים שבהם, פגעו באיכרים שהיו בדרכס למטולה ולשאר מושבות בגוף ברב כוש...

עד שפי"א טיכס עצה. יהודים בעת צרה הן מונים לצדיק שיתפלל עליהם, אולי נהגה כן גם אנו, נטלו עצה בעצמם וגמרו לילך אצל אותו יהודי רבינו הצפתי העושה את לילותיו ימים ליד הגמ', בחדר הדל שבביתו המט לימול. אמרו ועשו, אכן- מספר אותו יהודי- וכינו לברכתו של האברך ומני אותו יום חדלו פרעות בגליל. האיכרים הילכו להם בימים ככלילת במרחבי הגליל שורץ הכנופיות, אך שערה לא נפלה מראשם ארצה...

ענה כבר ברור לך על שום מה זכה אצלנו הרבי- שאו היה מדרי צפת ואח"כ שב לירושלים עיר מולדתו- לכבוד זה... מדי שנה בשנה בעלותו מירונו או יוצאים לקראתו בסוסינו ועורכים לכבודו 'פנטזיה' בסגנון מזרחי, ביטוי לרחשי תודתנו לרבינו על שהושיענו בעת מצוקותינו הקשה מיד הערבים המלסטמיים בדרכים ואורבים למתיישבים היהודיים בכדי ליטול את כספם ואת נפשם. **זיע"א**

הסתלקות רבינו מרן רבינו הסתלק לבית עולמו בהיותו כבן שבעים וחמש שנים, נשבה ארון הקודש ועלה לגנו"מ ביום ה' אלול תרע"ה, וירב בבת יהודה ותאניה, ובני ירושלים התעטפו באבל ומיאנו למצוא נחמה. מקום קבורתו במזמזי הר הזיתים.

אלה יעמדו על הברכה אשר נדבם לבם לנדב להוצאות העלון לזיכוי הרבים

מזלא טבא וגדיא יאה

בלב מלא שמחה נשגור בוח כסא דברכתא לרומע"ב ידידנו היקר, אוצר מלא יראת ה', אוצר כלי המדה, פרי עץ חיים, פה מפיץ מרגליות, ומעמיד תלמידים לתפארה, חוב"ט, חדב"נ כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א

הגה"צ מורינו ה' **שלום סופר שליט"א**

ראש הכוללי אברכים

לרגל שמחת הבר מצוה לבנו היקר יניק וחכים **יעקב יחזק'י** נ"ו בשעטומ"צ

יהי רצון שיזכה לרוב נחת ממנו ומכל ויצ"ח, ומשמחה זו וישפע שפע ברכה והצלחה לתפארת המשפחה הרוממה.

המברכים ושמוחים בשמחתכם - **קהל חסידי לעלוב - המערכת**

==

שמחת הבר מצוה תתקיים א"ה ביום שלישי הבעל"ט ה' אלול בבית מדרשינו הגדול החוב רמב"ם 32 בני ברק בשעה 9:00

אנא הרבו בתפילה

על האשה החשובה

מרת אלטע עטיל בת בלומא גיטל תחי'

לרפ"ש ואריכות ימים ושנים טובות אמן

זכר עולם יהיה צדיק

גליון זה נדב בעל"ש ע"י אחד מנכדי רבה"ק לכבוד ולעלוי נשמת

כ"ק מרן הרה"ק רבינו דוד צבי שלמה זיע"א מלעלוב

בן כ"ק מרן הרה"ק רבינו אלעזר מנדל מלעלוב זיע"א

יומא דהילולא קדישא ה' אלול

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

התנצח ע"י אחד מנכדי רבינו הק' לבי יומא דהילולא, זכותו הקה"ט תגן עליו לו ולזרעו עד סוף כל הדורות

חצר הקודש לעלוב

בנשיאות כ"ק רביה"ק שליט"א

נוס תנחומים

בציר רב ובינון מודר מכבים אנו את מטרותיהם בהקלה לגנוי מומים של איש עם ושר, נשא נתון באמונה, ירא שמים מרוב, אוהב תורה ולומדה, שייך עיל עיל ונפיק ולא מחזיק טיבאלת נפשית, אוהב את חבריו ונמל חסד בגופו ובממונו, חזק צאצא במסירות נפש לתורה ויראת שמים

רבי

מרדכי עמר

זללה"ה

בית כ"ק אדמו"ר שליט"א יחד עם כל אנ"ש מבינים תנחומים הנכנס לכל בני המשפחה והנוכח היושבים בעמק הכאב ובפטר לבנו ידידנו העמוס לשרת לכל קורשי בית לעלוב במסירות האמונה ה'

הרב ה' **שלמה עמר שליט"א**

יהיה שיבוע הנות לנפול לא יספיק שיהי שורר חסד ויבטולו עיני יחידי רבינו שובנו פשוט בביאת משיח ענקי. כ"ב"א המבכים מרה

כלל אנשי דחסידי לעלוב

ברכת מז"ט

בהדרת כבוד וברוב הערצה אביע את רחשי לבבי הכנה והעמוקה להאי הכנה והעמוקה להאי גברא רבא פה מפיץ מרגליות,

מורינו הגה"צ רבי אברהם אלימלך שליט"א

לרגל שמחת נישואי הבן החתן המופלג בתורה ויראת שמים, בנש"ק הרב **יצחק אייזיק שליט"א** בשעטומ"צ

מברך מקרב לב

שמואל ברילל ומשפ' - בארא פארק ארה"ב

ברכת מז"ט

בהדרת כבוד וברוב הערצה אביע את רחשי לבבי הכנה והעמוקה להאי גברא רבא פה מפיץ מרגליות,

מורינו הגה"צ רבי אברהם אלימלך שליט"א

לרגל שמחת נישואי הבן החתן המופלג בתורה ויראת שמים, בנש"ק הרב **יצחק אייזיק שליט"א** בשעטומ"צ

==

וכן למורינו הגה"צ רבי **שלום סופר שליט"א**

לרגל שמחת הכנס בנו **חזקי** נ"ו לעול תומ"צ

מברכים מקרב לב

שלמה זלמן הורוביץ ומשפ'

ובנו מרדכי יעקב הורוביץ ומשפ' שיחיו - בארא פארק ארה"ב

גליון זה נדב והונצח

ע"י ידידנו הדגול והנעלה שיבלחט"א

הרה"ח שמשון ביקעל שליט"א - לייקווד

לעילוי נשמת גיסו

האברך היקר, האהוב שלמים ולבריות, שנודרך ביסודים קשים הרב **ברוך בן שמואל ז"ל**

נפטר ערש"ק ה' אלול תשע"ח

תנצב"ה

נוס תנחומים

הנוג לסגור למעלת ידידנו היקר, המסור בלונ' למען בית חיינו ומרן רבינו שליט"א

הרב **שלמה עמאר שליט"א**

על השבר שפקדו בפטירת אביו החשוב ז"ל המקום ינחם אתכם בתוך אבלי ציון ירושלים ומן השמים תנוחמו. בשם המערכת

גליון זה נדב והונצח

ע"י ידידנו הדגול והנעלה שיבלחט"א

הרה"ח אהרן זיכאן שליט"א

לעילוי נשמת אמו החשובה והיקרה מנב"ת

מרת עליזה ע"ה בת תביע ושושנה ז"ל

נפטרה שב"ק כ"ח סיון תשפ"ג. **תנצב"ה**

גליון זה מוקדש למלאות השבעה לפטירת האי גברא יקרא רבי **מרדכי עמר בן שלמה ויקוט ז"ל** תנצב"ה

בטיבו טוב בעצמיט' קדיחה ר' אקיש' יעקב בער' יודא' והתנחם ירושלים

קול שישון קול דתען

ארה"ה רב'ל לבב בסור' וישמים ועדה

שדחיינו ויקום והתנחם לזמן הזה לעיר ככללת בני

הבחרו החתן היפגל' בתו"ו בנשי"ק

הרב **יצחק אייזיק** מ"י עב"א

הכלה הבחילה המכובלת ב"ק

פנית חיה עטילת תחיי

בת הרה"צ רבי **ברוך שפעון** ארנסטר שליט"א

י"ס מסיבת נישואי חתן ותיק אלעזר

בן האצולה ר' ראש ישיבת ותיק שליט"א

ותנו ה'ארוחה רבו שמואל לתיים שליט"א

רב דחיינו ותיק אנוסטר

העושה לתיק ברה"ח בשעטומ"צ ביום שני פטירת מי נצא

לסדר י"ב יקח איש אישה חתונה ה' אלול תשע"ח

בבית המדרש הגדול קרית יואל בני ברק

בקרוב עתים בשעה 4:30 החופה בשעה 5:30

ובכן אקרא בקריאה של חובה לירידינו הנני

שיש אנו קישי' חורים לברכתו ביום שמחתנו

רשקה ללבם אם אתם בכל פני' הכינות בא"ר

יהי' שיעלה חתונתו לפני ארון כל

יהיה לאלנו ושמחת עולם וישא עולם ב"א

בברכת טובה ותנוקה טובה

יהי' עם ה' וישא

אברהם אלימלך בודרש

בן ב"ק מ"ו ארס"ר מלעלוב עמ"ל